

Sygn. akt I ACz 231/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko
------------------------	-------------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014 roku

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **Gminy O.**

przeciwko **Kółku Rolniczemu w S. i H. W.**

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego **Kółka Rolniczego w S. i H. W.**

przeciwko **Gminie O.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **Kółka Rolniczego w S.**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 27 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 950/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zwolnił pozwanego (powoda wzajemnego) Kółko Rolnicze w S. od opłaty sądowej od pozwu wzajemnego ponad kwotę 1.000 zł, natomiast w pozostałym zakresie jego wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych oddalił.

W ocenie Sądu pozwany, który do 15 stycznia 2013 r. władał sporną nieruchomością i pobierał czynsz jest w stanie częściowo ponosić koszty sądowe. Sąd miał na uwadze, że spór między stronami toczy się od ponad 5 lat i w tym czasie pozwany mógł liczyć się z koniecznością ponoszenia kosztów sądowych.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany domagał się jego zmiany poprzez zwolnienie go od kosztów sądowych w całości. Wyjaśnił, że czynsz pobierany z najmu nieruchomości był przeznaczony na jego bieżące funkcjonowanie, nie posiada innych nieruchomości przynoszących dochód, a przy tym na bieżąco musi regulować pewne stałe płatności. Wskutek wydania nieruchomości powodowi został pozbawiony możliwości prowadzenia działalności gospodarczej i nie ma środków na koszty sądowe.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Z akt sprawy wynika, że od czasu przekazania przez pozwanego powodowi spornej nieruchomości upłynął ponad rok, a mimo to pozwany funkcjonuje i na bieżąco reguluje swoje bieżące wydatki. Powinien zatem ponosić również koszty sądowe, bowiem nie ma przesłanek ku temu, aby koszty sądowe traktować jako wydatki drugorzędne, ponoszone dopiero po zaspokojeniu innych zobowiązań strony.

Ponadto z koniecznością zabezpieczenia środków na koszty sądowe pozwany mógł liczyć się już od stycznia 2011 r., bo już w tym czasie powód domagał się od niego wydania przedmiotowej nieruchomości (k.59). Uzyskiwane dochody z najmu pozwalały mu na zgromadzenie przynajmniej części potrzebnych środków.

W tych okolicznościach przyznaną pozwanemu przez Sąd Okręgowy pomoc należało uznać za wystarczającą.

Z wyżej przytoczonych względów zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu, na podstawie art. 385 k.p.c. z zw. z art. 397 § 2 k.p.c.